GILLETTE:
BILLED AFTER DEATH

FERDINANDO FREGA



GILLETTE: RAČUN NAKON SMRTI

The Art of Attraction · 07

Umiranje nikad nije postalo problem. Za čovjeka poput mene jedina briga bio je izbor mjesta, a da su mi dali tu priliku, sigurno bih izabrao najbolje: krevet žene koju ne poznajem.

Po mojem mišljenju, to je bila daleko najljepša točka prijelaza između onoga što jesmo i onoga što ćemo postati, uvijek s planom da kao miraz ponesem aplikaciju užitka.

Ahahahahahah

Šest epizoda kliničke kome pokušalo je i nije uspjelo, uz očekivani životni vijek najavljen otprilike negdje između četrdeset i osam sati i najviše trideset dana. Ali one koji su davali te prognoze često su bili liječnici – oni čije recepte plaća javno zdravstvo, i ne samo oni: i onaj koji ide na odmor s ljubavnicom od honorara skrivenih u ciljanim receptima za farmaceutske tvrtke – a nikad, baš nikad, prava prognoza stručnjaka za meteorologiju.

I svaki put, pokraj kreveta ležao je – točan, i koliko se sjećam uvijek isti, istog formata i boje, istih detalja, bez otvora za zrak, kao da je izrađen po mjeri – lijes s pločicom s imenom: FERDINANDO FREGA.

Nitko se nije smiješio, ali on je uvijek ostajao ondje i čekao, dok je uprava pakla odlučivala je li isplativije ostaviti me na zemlji, da svima budem trn u guzici s gillettenarrative.com, ili

me pustiti da prijeđem na ono mjesto, bez telefona i bez novca, gdje bih možda stvorio novi ALFHABETDEVIL koji bi sigurno destabilizirao i njihov sadašnji format.

A kad je postalo jasno da ostajem na zemlji, jednog je dana stigao čak i račun pogrebnog poduzeća, s ovim opisom u pojedinostima i stavkama troškova:

6 zaustavljanja mrtvačkih kola;

Rezervacija lijesa;

Model s dvostrukom ljuskom, veličina XXL;

Osam nosača angažiranih na trideset sati;

Održavanje i vrijeme čekanja u pripravnosti;

Porezi i PDV.

Kamate i revalorizacija.

Ukupno: 3500 eura, plativo bankovnom doznakom u roku od 30 dana od datuma računa.

Zahvaćen čarolijom, otišao sam provjeriti podatke primatelja, uvjeren da je riječ o pogrešci, a umjesto toga našao sam svoje, savršeno točne. Nije bilo sumnje: mrtvac je morao platiti za živoga, a zahtjev je bio neosporan.

Ali nitko nije znao da sam ja netko koga ne očekujete. Izašavši iz bolnice, u slobodno vrijeme i za dugog čekanja kod kuće, pobrinuo sam se nazvati pogrebno poduzeće, predstavljajući se kao sin pokojnika. Nakon što sam uložio nešto vremena, šalu za šalom, i stekao tajničinu naklonost, pozvao sam je na

večeru, a ona je bez teškoća prihvatila. Uostalom, bio sam samo pokojnikov sin.

Vidio bih stvar iz prve ruke i shvatio što se događa poslije, kad se čovjek po definiciji smatra mrtvim – ali mogao bih to ispričati živ. To me fasciniralo.

Otišao sam po nju k njoj. Nosila je jak, sladak parfem, onakav koji kaže uzmi me, tvoja sam. Imala je četrdesetak godina, ne baš u prvom cvatu mladosti.

Ja sam bio prilično stariji, ali u mojoj je obitelji dob uvijek bila mišljenje, a ne podatak na rodnom listu, a osim toga, u krevet se ne ide s osobnom iskaznicom: ona je za crkvu, kad se ženiš.

Nakon večere osporio sam račun za smrt – ne same usluge, one su bile svete i neosporne, nego njihovu kvalitetu i vrstu, koje nisu bile ni dogovorene ni predložene: narudžba je otišla automatski. Jadnica je osjetila težinu trenutka i nije imala drugog izbora nego ponuditi mi popust. Ali koliki?

Nisam htio djelovati agresivno – uostalom, bio sam navodni mrtvac – pa sam financijski dio odgodio za neki drugi dan, i ona je pristala.

Kad je došlo vrijeme da se plati večera, kao čarolijom, shvatio sam da nemam novčanik, ali ona je bila dovoljno ljubazna i draga da mi kaže da će se ona pobrinuti, nema problema. Još se sjećam iznosa: 169 eura.

Kad smo izašli, odvezao sam je kući i ispričao se. Objasnio sam da sam izgubio novčanik sa svim dokumentima i da će te večeri i romantika ostati među izgubljenim stvarima.

Nasmiješila se, ali nije ništa komentirala. Kimnula je, onako kako to znaju samo žene.

Otprilike sat poslije poslao sam joj poruku da sam ga našao, a zatim retke koji su je šokirali:

Znaš, ja sam onaj s računa.

Rekao sam ti da sam mrtav.

Problem je što sam još živ i tvoju tvrtku i dalje stajem novca.

169 eura je dokaz.

Nikad ne vjeruj čovjeku koji neće umrijeti.

Ferdinando